

най любезниятъ человекъ, че е былъ звѣздата на помпейското юношество ости тогасъ че една прѣятна гордость са съживява чрезъ въспоминанята ѝ. И самото самоволно обработване на цвѣтъята въ градината на Главка, съживяваше помена му въ ума ѝ, и туй въспоминаніе бѣше най прѣятната ѝ радостъ, заради туй когато са отказа да каже на какво прилича Иона, тя може бы лишена отъ зрѣніе не можеше да си състави нѣкоя идея, защото, сичко що е прѣятно, сичко що е вѣчно въ природата, тя вѣрваше че са заключава въ Главка. Ако нѣкой отъ читателитъ ми е любилъ въ нѣжната си младость, и като си го припомня сега са засмива, въ възраст въ който фантазіята господствува надъ разсѣдка, нека той каже да ли младата любовь, посрѣдъ толкози неопредѣлени и странни свойства, не е най способна да вдѣхва ревность. Тука азъ не търсѣмъ причината, азъ просто го исповѣдамъ че е тѣй.

Главкъ са забърнахъ подиръ една година въ Помпея и тя година приложена на възраста на Недія като допълняше на больката и на жестокитъ ѝ страданія, бѣ развила и ума и сърцето на момичето. Когато аенианинътъ, който я считаше еще за дѣте и по възраста и по ума ѝ, я прегърнахъ невинно, когато той цалунъ меката ѝ ланита, Недія като чрезъ тайно откровение неволно и бѣ часа ости, че предишнитъ ѝ чувствованія на която тя до сега са предаваше невинно, бѣхъ чувствованія на любовь. Предназначена отъ съдбата си за да бѣде чрезъ рѣката на Главка отървана отъ тиранско робство и да има за убижище неговата стрѣха, предназначена за да подыше, за кратко време, свѣщія въздухъ, тя бѣ осѣдена да чуе отъ собственитъ му уста че той, Главкъ, обича друга, и туй го чу въ минутата когато сърцето ѝ осѣдваше първата стремителность на една сладостна радостъ, на едно безкрайно упоеніе; тя видѣ себе си осѣдена да иде при съперницата си като робиня и слугиня на любовь; тя тосъ часъ разумъ истинната, която отъ неопытность до сега не разумѣваше; разумъ горчивата истина, че нейното съществованіе е малозначуще, особено предъ Главка, който бѣше сичко предъ нейнитъ очи! Не е слѣдователно чудно ако таквызи противуположны чувствованія подигнахъ въ страждущето ѝ сърце отчаянна и упорна война, не е чулно ако любовьта, която управляше сичкитъ ѝ душевны движенія, не бѣ любовь отъ по чистъ изворъ! Тя идваше въ ужасъ нѣкога като помислише само че Главкъ може да открие тайната ѝ, а другій пѣтъ пакъ са сърдише зашо той не ѝ осѣдваше, което значи че той ниго са грижаше за нея; и можаше ли Главкъ да си въобрази нѣкога нейнитъ неразумны исканія?